

Schriftlezing: Deut. 11:26-32, Jozua 8:30-35 (tekst) en Matth. 7:24-29 Thema: De bergrede van Jozua.
Zingen: Ps. 1:1 en 2 Ps. 1:3 en 4, Ps. 125:1 en 2, Ps. 119:1 en 84, Ps. 147:10

Hoofdpunten van de preek

Jozua en het volk zijn na de eerste verwickelingen in het beloofde land aangekomen op historische grond.

Tijd voor de bergrede van Jozua. Het volk moet in twee helften op beide berghellingen gaan staan en steeds 'amen' zeggen als Jozua de wet voorleest.

Bergen van zegen en vloek

Op deze plaats wordt (opnieuw) trouw gezworen aan de HEERE. Daarop is zegen te verwachten. Daar is dit alles om te doen. In vers 33b gaat zegen voorop.

Zegen voor de mens die gehoorzaamt aan Gods wil en wet. Zegen: God is met ons. Het zal de rechtvaardige goed gaan...

Op de andere berg weergalmt het amen op Gods vloek. Wie dat serieus neemt en naar deze berg kijkt ziet dat er juist op deze berg een altaar is opgericht waar offers worden gebracht!

Dat doet ons denken aan die andere berg, Golgotha, waar Christus tot vloek is geworden...?

Wat de vloek inhoudt zien we in het boek Jozua, bijvoorbeeld in de geschiedenis van Achan, die in dit verhaal nadrukkelijk meeklinkt. Achan ging zijn eigen weg, stal van God, werd vervloekt.

Stenen van de wet

Boven op de berg van de vloek laat God zien wat Hij wil. Rondom het altaar staan witte geschilderde stenen met daarop de wet.

Wat goed is, wat zegen geeft, bepaalt God. Genadig als Hij is, laat de Heere weten wanneer we Zijn zegen mogen verwachten. Door te gehoorzamen...

Heel *'de gemeente'* moet het horen (vers 35). Zo is er te leven met de heilige God.

Jezus leert ons dat in al Zijn radicaliteit, maar ook in de geschiedenissen van Jozua zien we dat dit alles te maken heeft met precies volgen van Gods wil (Achan, de strijd bij Jericho en Ai, de voorschriften van Mozes in Joz. 8:30-35).

Zo wil God het voor het zeggen hebben in het beloofde land. Laat dat het volk van God toen en vandaag duidelijk zijn, nu ze op deze grond staan.